

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 38. Działalność kulturalną organizowaną i prowadzoną przez kościelne osoby prawne regulują odrębne przepisy.

Art. 39. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do działalności kulturalnej prowadzonej przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości.

2. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia, mogą rozciągnąć przepisy ustawy w całości lub w części na działalność kulturalną prowadzoną przez podległe im lub nadzorowane przez nich jednostki organizacyjne.

Art. 40. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 56, poz. 322) oraz ustawy z dnia 9 kwietnia 1968 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 12, poz. 63, z 1984 r. Nr 26, poz. 129, z 1989 r. Nr 29, poz. 155 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) w zakresie prowadzenia działalności kulturalnej w formach określonych w tych ustawach.

Art. 41. 1. Instytucje i placówki upowszechniania kultury istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, dla których organizatorem były podmioty określone w art. 8 i 9, podlegają z urzędu wpisowi do rejestru instytucji kultury, prowadzonego przez właściwego organizatora, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, a pracownicy tych instytucji stają się pracownikami instytucji kultury.

2. Instytucje i placówki upowszechniania kultury istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, dla których organizatorem są inne podmioty niż określone w art. 8 i 9, mogą nadal prowadzić swoją działalność, jeżeli w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zostaną spełnione wymogi określone w przepisach niniejszej ustawy.

3. W razie niedopełnienia obowiązku określonego w ust. 2, podmioty te są obowiązane do zaprzestania prowadzenia działalności.

Art. 42. 1. Instytucje artystyczne istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, dla których organem założycielskim były podmioty określone w art. 8 ust. 2, podlegają z urzędu wpisowi do rejestru instytucji kultury, prowadzonego przez właściwego organizatora, w terminie 6 miesięcy od dnia

wejścia w życie ustawy, a pracownicy tych instytucji stają się pracownikami instytucji kultury.

2. Minister Kultury i Sztuki prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy rejestr instytucji działających jako instytucje artystyczne przekazuje rejestr tych instytucji oraz pozostałą dokumentację właściwemu organizatorowi w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 43. Instytucje artystyczne istniejące w dniu wejścia w życie ustawy ustalają fundusz instytucji jako sumę: funduszy statutowych w środkach trwałych i obrotowych, funduszu rezerwowego i funduszu rozwoju według stanu na dzień 1 stycznia 1991 r.

Art. 44. 1. Prowadzona na podstawie zezwoleń uzyskanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność w zakresie organizowania imprez artystycznych lub rozrywkowych podlega w terminie 3 miesięcy wpisaniu z urzędu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 3 ust. 2.

2. Do czasu dokonania wpisu, o którym mowa w ust. 1, zachowują moc dotychczasowe zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie organizowania imprez artystycznych.

3. Postępowanie w sprawie zezwoleń na organizowanie imprez artystycznych lub rozrywkowych wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy i nie zakończone ostateczną decyzją administracyjną toczy się według przepisów niniejszej ustawy.

Art. 45. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 9 kwietnia 1968 r. o zezwoleniach na publiczną działalność artystyczną, rozrywkową i sportową (Dz. U. Nr 12, poz. 64) — w zakresie dotyczącym imprez artystycznych i rozrywkowych,
- 2) ustawa z dnia 26 kwietnia 1984 r. o upowszechnianiu kultury oraz o prawach i obowiązkach pracowników upowszechniania kultury (Dz. U. Nr 26, poz. 129, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198),
- 3) ustawa z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192).

Art. 46. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

494

USTAWA

z dnia 25 października 1991 r.

o zmianie ustawy o podatku rolnym i ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268, z 1986 r. Nr 46, poz. 225, z 1988 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 7, poz. 45, Nr 10, poz. 53, Nr

35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 7, poz. 24 i Nr 80, poz. 350) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 „3. Rady gmin są uprawnione do obniżenia cen skupu określonych w ust. 2, przyjmowanych jako podstawa obliczania podatku rolnego na obszarze gminy.”;
- 2) w art. 12:
 a) w ust. 1:
 — w pkt 1 wyrazy „klasy VI i VIz” zastępuje się wyrazami „klasy V, VI i VIz”,
 — dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
 „7) użytki rolne, na których zaprzestano produkcji rolnej — na okres nie dłuższy niż 3 lata.”;
- b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
 „7. Rady gmin określają w drodze uchwały tryb i szczegółowe warunki zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 7.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 11, poz. 79, z 1984 r. Nr 35, poz. 185, z 1988 r. Nr 24, poz. 169, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 101, poz. 444 i Nr 103, poz. 446) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w ust. 1 wyrazy „3 lata” zastępuje się wyrazami „1 rok”;
- 2) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Właściciel gruntów stanowiących użytki rolne oraz gruntów zrehabilitowanych na cele rolne obowiązany jest do przeciwdziałania erozji gleb i innym zjawiskom powodującym trwałe pogorszenie wartości użytkowej gruntów rolnych.”;
- 3) w art. 40 w ust. 1 wyrazy „w art. 23 ust. 1 pkt 1 lub” skreśla się;
- 4) w art. 42:
 a) w ust. 1 wyrazy „rolniczego wykorzystywania gruntów rolnych oraz” skreśla się,
 b) ust. 2—6 skreśla się;
- 5) art. 43—45 skreśla się;
- 6) w art. 47 wyrazy „oraz opłat związanych z występowaniem odlogów na gruntach rolnych” skreśla się.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

495

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 21 października 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.

Na podstawie art. 208 § 1 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 grudnia 1989 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. Nr 69, poz. 417) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6 dodaje się nowe ust. 3 i 4 w brzmieniu:
 „3. Pomiarów stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia dokonują laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz inne laboratoria upoważ-

nione przez właściwych terenowo państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych.

4. W razie braku Polskiej Normy wykonuje się pomiary w sposób określony przez Głównego Inspektora Sanitarnego lub jednostkę przez niego upoważnioną.”;
- 2) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 5;
- 3) w załączniku nr 1:
 a) w części A. Związki chemiczne:
 — lp. 12 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6
„12	Arsen i jego związki nieorganiczne w przeliczeniu na As	0,05	0,3	—	R”

— lp. 87 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6
„87	Etylobenzen	100	350	—	S”

— lp. 102 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4	5	6
„102	Formaldehyd	0,5	1	—”	